

Колковець С.С., студентка,
Університет державної фіскальної служби України,
м. Ірпінь, Україна
Науковий керівник Жмур Н.В., к.ю.н.

КАДАСТРОВИЙ ОБЛІК ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Державний земельний кадастр – це єдина державна система земельно-кадастрових робіт, яка встановлює процедуру визнання факту виникнення або припинення права власності і права користування земельними ділянками та містить сукупність відомостей і документів про місце розташування та правовий режим цих ділянок, їх оцінку, класифікацію земель, кількісну та якісну характеристику, розподіл серед власників землі та землекористувачів. Аналізуючи земельно-кадастрову систему як систему відомостей про природне, правове і господарське становище земель, можна зробити висновки, що ця система потребує подальшого наукового та методичного забезпечення. Так, главою 34 Земельного кодексу України [1], постановою КМУ «Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії між Державним земельним кадастром, іншими кадастрами та інформаційними системами» [2] передбачено поетапне вжиття заходів, спрямованих з оперативним веденням і використанням даних державного земельного кадастру [3].

Оскільки дані обліку земель є основою для формування земельної ділянки, інформація про яку є важливою для подальшого розвитку ринкових відносин і на створення якої сьогодні в системі державного земельного кадастру акцентується увага.

Тому провідне місце займає інформація державного земельного кадастру. Один з пріоритетних напрямів державної земельної політики є формування системи автоматизованої системи державного земельного кадастру – інформаційної основи державного управління земельними ресурсами та економічного регулювання земельних відносин.

Інформація в системі управління земельними ресурсами являє собою сукупність інформації, що створюється і зберігається в спеціалізованих інформаційних системах, призначена для вирішення завдань управління земельними ресурсами.

Оскільки земельний кадастр в Україні потребує значного вдосконалення, то потрібно враховувати, досвід тих кадастрових систем, які зараз ефективно функціонують у розвинених країнах.

Для забезпечення сталого розвитку земельних відносин в Україні, потрібно вдосконалювати чинну земельно-кадастрову систему, але таким шляхом, який використовували зарубіжні країни, знаходячись на тому ж етапі розвитку, що і Україна зараз. Закордонний досвід з питань формування і функціонування земельно-кадастрової системи важливо об'єктивно проаналізувати і виокремити саме ті фактори, які матимуть позитивний вплив на розвиток земельних відносин в Україні.

Повнота і правильність ведення обліку земель має велику значимість як для землекористувачів, так і для органів влади, тому виникає необхідність удосконалення системи обліку кількості земель, земельних ділянок і особливо землекористування юридичних осіб, сформованих на різних правах. Це вимагає відновлення та удосконалення обліку в складі державного земельного кадастру в розширеному вигляді.

Земельні перетворення в Україні – це справа складна, багатогранна, яка потребує детально продуманих кроків, консолідації зусиль вчених, економістів, фахівців різного профілю. Проведення земельної реформи – це дуже складний та довготривалий процес і щоб реалізувати його успішно, прийти до очікуваних результатів, він повинен базуватися на глибокому продуктивному веденні необхідного комплексу землепорядних робіт.

Тому приклад світового досвіду, покаже який вигляд повинна мати сучасна, ефективна, добре організована земельно-кадастрова система.

В Україні значною проблемою досі лишається процес реєстрації інформації про земельні та інші природні ресурси, права власності, використання та оцінку земель у складі земельно-кадастрової системи. Державний земельний кадастр повинен стати системою не лише реєстрації, накопичення і узагальнення даних про землі та території, а й системою обліку, управління і забезпечення збалансованого розвитку країни.

Таким чином, вирішення цих життєво важливих завдань вимагає цілеспрямованої роботи всіх гілок влади щодо створення правової, організаційної та економічної бази функціонування в Україні цивілізованого земельного ринку.

Література

1. Земельний кодекс України від 25 жовт. 2001 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення 20.10.2020).

2. Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії між

Державним земельним кадастром, іншими кадастрами та інформаційними системами: Постанова Кабінету Міністрів України від 03 чер. 2013 р. № 483. URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/483-2013-%D0%BF#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/483-2013-%D0%BF#Text) (дата звернення 20.10.2020).

3. Центр земельного кадастра разработал единую автоматизированную систему. URL: <http://novostrojka.com/prensa/publications/centrzemelnogo-kadastra-razrabotal-edinuju-avtomatizirovannuju-sistemu/1320/> (дата звернення 20.10.2020).

УДК 347.82(043.2)

Кохтюк В.А., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Череватюк В.Б., к.і.н., доцент

ПЕРСПЕКТИВИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПОВІТРЯНОГО І КОСМІЧНОГО ПРАВА

В останні роки активізувались теоретико-правові дослідження повітряного і космічного права. Зокрема, вчені-правники звертаються все більше і більше до дискусійних питань, які охоплюють не лише відповідальність за шкоду, завдану внаслідок авіаційного перевезення. Необхідність наукових досліджень пов'язана із розвитком технологій та розробкою нових норм права на рівні національного законодавства у галузі повітряного та космічного права задля заповнення прогалин галузі міжнародного повітряного та космічного права.

Дослідженням піддається тема визначення космічного об'єкта та його правового статусу. Важливість у тому, що без остаточного вирішення, що є об'єктом космічного права, а що ні, фактично неможливий повноцінний розвиток даної галузі права. Оскільки, єдиним законодавчим визначенням «космічного об'єкта» надано Конвенцією про міжнародну відповідальність за шкоду, завдану космічними об'єктами та Конвенцією про реєстрацію об'єктів, що запускаються у космічний простір. Відповідно до згаданих документів термін «космічний об'єкт» як складові частини космічного об'єкта, а також засіб його доставки і його частини. Проте, як зазначила В.А. Рибачок, наведене визначення не містить ні ознак, ні характерних рис, за якими можна віднести той чи інший об'єкт до космічних. У зв'язку з цим, використовувати його в цивільно-правових відносинах є недоцільним та неможливим [1, с. 22].